

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **V. Ch.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 11. 2025, č. j. 32 Az 8/2024-74,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 21. 12. 2023, č. j. OAM-1586/ZA-ZA11-ZA01-2023, žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a to z důvodu nepřipustnosti žádosti podle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Brně (dále „krajský soud“) shora označeným rozsudkem zamítl.

[2] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížností. S podáním kasační stížnosti spojil návrh na přiznání odkladného účinku podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). V návrhu uvedl, že jedině v případě jeho setrvání v České republice může soudu objasnit nebezpečí, které mu hrozí. Uvedl, že právní následky výkonu rozhodnutí by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. V případě nepřiznání odkladného účinku by totiž nemohl setrvat v České republice a musel by odcestovat do Vietnamu, kde mu hrozí mučení a vydírání z důvodu existence dluhu. Rovněž by nemohl komunikovat se soudem. Jiným osobám podle jeho přesvědčení žádná újma nevzniká. Ve veřejném zájmu pak není provést výkon rozhodnutí, jímž by došlo k porušení řady mezinárodních závazků a práva na spravedlivý proces.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu stěžovatele uvedl, že má za to, že předložený návrh nenaplnuje podmínky stanovené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Navrhl proto odkladný účinek nepřiznat.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. a na základě okolností uvedených níže jej zamítl.

[5] Podle § 107 s. ř. s. *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nepřezkoumává samotný napadený rozsudek, ale pouze zjišťuje existenci výše uvedených zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku. Kromě formální podmínky, již je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění dalších tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých primárně s rozhodnutím krajského soudu, nese stěžovatel (usnesení NSS ze dne 7. 12. 2016, č. j. 6 Afs 264/2016-28).

[8] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům. Odkladný účinek představuje mimořádný institut, na jehož základě je možné prolomit právní účinky pravomocného rozhodnutí, které je až do doby jeho případného zrušení potřeba považovat za zákonné a věcně správné. Přiznání odkladného účinku proto bude zpravidla vyhrazeno ojedinělým případům (usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002-67, či ze dne 7. 12. 2016, č. j. 6 Afs 264/2016-28). Pojetí odkladného účinku jako výjimky z pravidla rovněž znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, či usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56).

pokračování

[9] Jedná-li se o první zákonnou podmínku, stěžovatel byl povinen tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by utrpěl v návaznosti na shora označené rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení ve věci udělení mezinárodní ochrany. Stěžovatel předně tvrdil, že v důsledku nepřiznání odkladného účinku by musel odcestovat do Vietnamu, kde mu hrozí mučení a vydírání kvůli dluhům. Nejvyšší správní soud tuto stěžovatelovu konstrukci považuje za nepřesvědčivou, neboť se jedná o státního občana Gruzie, a právě do tohoto státu by se mohl případně v návaznosti na další kroky následující po opětovném neudělení mezinárodní ochrany vrátit. Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku netvrdí, že by mu hrozilo jakékoli nebezpečí v jeho domovské zemi, a ani nijak nevysvětluje, proč by se musel vrátit právě do Vietnamu a nikoli do své domovské země. I pro případ, že by se stěžovatel pouze přepsal (a uvedl omylem Vietnam namísto své domovské země), by však platilo, že jím předestřené tvrzení k hrozící újmě je zcela nekonkrétní a nepodložené.

[10] Pokud stěžovatel dále zdůraznil nutnost své osobní účasti na dalším řízení, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již v minulosti dospěl k tomu, že obecně vyjádřený zájem stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti nemůže být bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, body 53 až 59). Žádné relevantní individuální okolnosti stěžovatel netvrdil. V nynějším případě nejde ani o nijak specifickou věc, která by mohla stěžovatelovu osobní účast případně zdůvodnit. Jde-li o možné osobní vystupování stěžovatele při soudním jednání, je nezbytné zdůraznit, že Nejvyšší správní soud dle § 109 odst. 2 s. ř. s. rozhoduje o kasačních stížnostech zpravidla bez jednání. Stěžovatel rovněž může pro komunikaci se svým (případným budoucím) zástupcem využít moderních prostředků elektronické komunikace, které dnes umožňují bez zvýšených finančních nároků komunikaci na úrovni srovnatelné s osobním setkáním (srov. např. usnesení NSS ze dne 3. 10. 2024, č. j. 1 Azs 195/2024-27, bod 12, či ze dne 12. 11. 2020, č. j. 8 Azs 228/2020-28, bod 11). Ani tato argumentace proto nemůže vést ke splnění první zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[11] Stěžovatel tedy neunesl břemeno tvrzení (a tím spíš ani břemeno důkazní) již v případě první zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel neuvedl a neprokázal relevantní důvody, kvůli nimž by mu nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikla významná újma. Nejvyšší správní soud proto jeho návrh zamítl.

[12] S ohledem na tento závěr se Nejvyšší správní soud již dále nezabýval splněním podmínky druhé a třetí, neboť všechny tři výše uvedené podmínky musí být splněny kumulativně (obdobně např. usnesení NSS ze dne 19. 11. 2025, č. j. 4 Azs 224/2025-20, bod 16, či ze dne 26. 9. 2025, č. j. 4 As 157/2025-39, bod 11).

[13] Nejvyšší správní soud nicméně zdůrazňuje, že usnesení o (ne)přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2026

David Hipšr
předseda senátu